

Összefoglaló a módszertani szekció előadásairól

Barsi Éva
szekcióvezető

Ugye, milyen jó lenne...

ha 95%-kal átrepülnénk a minőség-ellenőrzési lécz fölé? ...ha a déli hírekben egyszer azt hallanánk, hogy a Nemzeti Bank szóvivője elismerését fejezi ki a könyvvizsgálónak a Pénzmosoda Nyrt. vizsgálata során tanúsított szigoráért és a kockázatos ügyletek részletes feltárásáért? ...ha megértenénk, hogy kedvenc fiunk/lányunk/ifjú kollégáink miért váltanak munkahelyet évente, ahelyett, hogy nyugton maradnának és kivárnák a megérdemelt előléptetést? ...ha végre vennék egy egyszerű könyvvizsgálati szoftvert és abban dokumentálnák a munkát, és nem papírhalmokat rendezgetnének májusban? ...ha nem kellene attól félnünk, hogy valamelyik, pénzügyi tevékenységet folytató ügyfelünk ellen folyó büntetőeljárás kapcsán zár alá veszik a házunkat vagy a bankszámlánkat?

A fentiekén kívül persze még sok minden más is jó lenne, de a konferencia módszertani szekciója keretein belül idén ezeket a kérdéseket járjuk körbe. Néhány témát emelnék ki ezek közül.

A minőség-ellenőrzés sok könyvvizsgálónak örök mumus. Én sem szeretem, amikor utólag megkérdőjelezzük a minőségellenőrök, hogy miért végeztem vagy nem végeztem el bizonyos eljárásokat, miért pont akkor mintát választottam, miért pont azt az időszakot ítélték kockázatosnak egy árbevétel elvágólagossági tesztnél. Jó esetben ezek a döntések és az őket megalapozó gondolatmenet le vannak dokumentálva és így védhetőek. Minden minőség-ellenőrzésnél újra megtanulom, hogy ami nincs dokumentálva, az nem történt meg, nem vehető figyelembe könyvvizsgálati bizonyítékként.

Új fogalomként idén bekerült a Kkt-ba a szakmai szkepticizmus, amit a standardok eddig is a könyvvizsgáló alapvető hozzáállásaként, beállítottságaként írtak elő. Nehéz ezt pontosan definiálni, pláne jogszabályszerűen. A Kkt. módosítás egyik legelső tervezetében a következő - egyébként a standardokból átvett - meghatározás szerepelt: „olyan hozzáállás, amelyet kételkedő elme, az esetlegesen tévedésből vagy csalásból eredő hibás állításra utaló körülmények számításba vétele, továbbá a könyvvizsgálati bizonyítékok kritikai értékelés alá vetése jellemez.” A „kételkedő elmét” nem tudtuk komolyan venni, így végül az a megoldás született, hogy a Kkt. csak utal a standardokban lévő definícióra, de nem ismétli meg azt. Otthon néha megkérdezzük a gyerekeket, hogy mit is csinál egy könyvvizsgáló. Azt szoktam nekik mondani, hogy beszélgetek a cégeim vezetőivel, és próbálom józan parasztséggel megérteni, hogy mit miért csináltak. Addig kérdezem őket, amíg olyan választ nem adnak, amiből megértem. És ha már értem, akkor megnézzük, hogy a papírokon is az látszik-e, amit mondtak. Konyhanyelven valami ilyesmi lehet a szakmai szkepticizmus.

Szeretném, ha elmélyülne a könyvvizsgálók és az informatika barátságát. A közfelügyelettel nemrég beszélgettünk róla, hogy néhány év alatt el fogunk jutni odáig, hogy a közfelügyeleti ellenőrzések során fizikailag ki sem kell menni az ellenőrnek, mert a könyvvizsgáló elektronikus úton eljuttatja a kiválasztott cég teljes könyvvizsgálati dokumentációját a közfelügyeletnek, azt az ellenőr áttekinti, és ha lesz kérdése, szól. Ez ma talán utópisztikusnak tűnik sokak számára, de egyre inkább azt látjuk, hogy nem lehet a standardoknak megfelelő, magas színvonalú könyvvizsgálatot végezni kockás papíron. Sem vonalason.

Arra kérem Önöket, hogy használják ki a konferencia adta lehetőségeket az egymással való beszélgetésre, szakmai konzultációra, az előadókkal való kérdezz-felelekre, vitára. A módszertani szekció témáival, előadóival kapcsolatosan örömmel veszek minden visszajelzést.